

**GONDOLATOK AZ ORSZÁGOS
ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI INTÉZET (OAI)
MEGALAPÍTÁSÁNAK 90. ÉVFORDULÓJÁN**

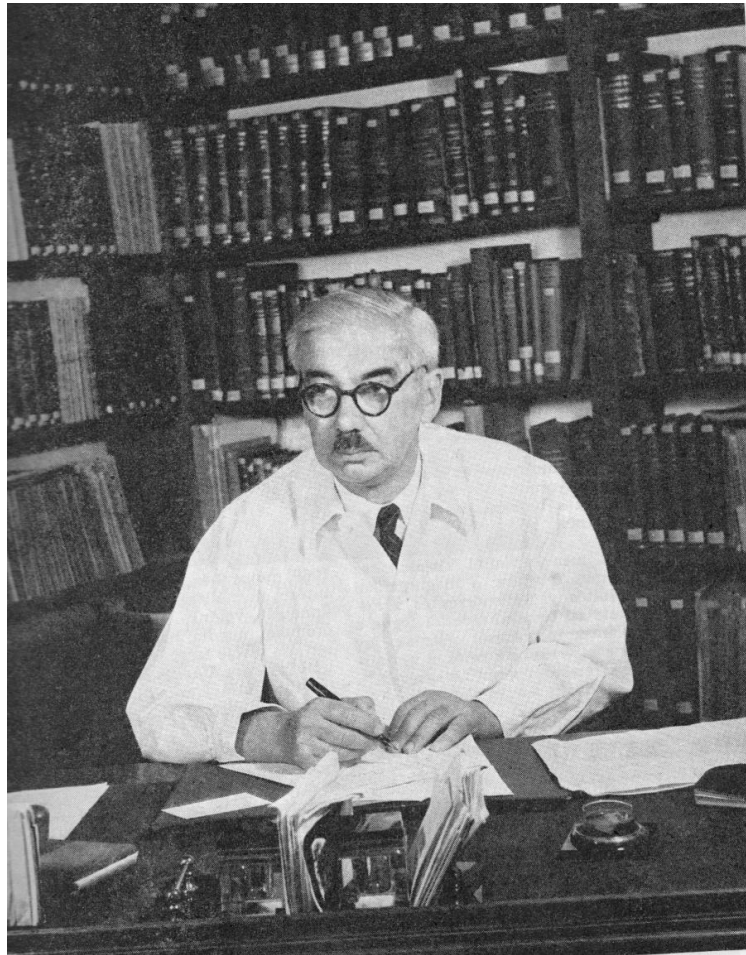
Glávits Róbert, Sályi Gábor

Az Országos Állategészségügyi Intézet
 1929. május 1-én ebben az épületben kezdte meg működését

A megalapítás évét márványtábla jelzi

Manninger Rezső dr. akadémikus
az OÁI megalapítója

Az alapítók és a területi intézetek megalakulása

Alapítók

Prof. Manninger Rezső igazgató

Dr. Marcis Árpád, diagnosztikai osztály

Dr. Csontos József, oltóanyag-ellenőrzési osztály

Dr. Sályi Gyula

Dr. Nyiredy István

Dr. Hodosy József

Dr. Vizy László

„ARRA PEDIG SÚLYT IS KELÉ HELYEZNÜNK, HOGY AZ INTÉZETBE BERENDÉLT SZAKFÉRFIAK A NAPI FOLYÓ VIZSGÁLATOK ELVÉGZÉSE MELLETT, ÖNÁLLÓ TUDOMÁNYOS KUTATÁSOKKAL FOGLALKOZHASSANAK ÉS FOGLALKOZZANAK, MERT VALÓBAN ÉRTEKES MUNKÁT A VIZSGÁLOÁLLOMÁSI TEENDŐK ELLÁTÁSA KÖZBEN IS CSAK AZ OLYAN SZAKEMBER VÉGEZHET, AKI NEM CSAK TUDOMÁST VESZ SZAKTUDOMÁNYÁNAK HALADÁSÁRÓL, HANEM MAGA IS TÉVEKENYEN RÉSZT VESZ TUDOMÁNYA FEJLESZTÉSÉBEN.”

MANNINGER, 1929.

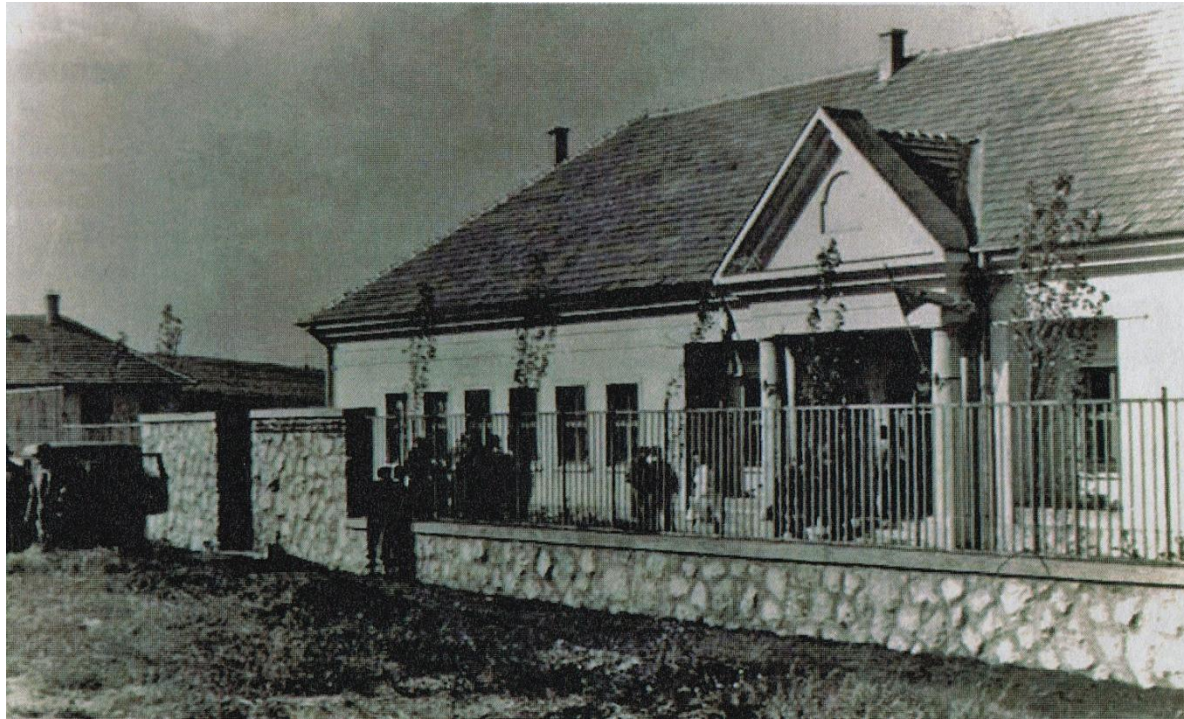
1949. Debreceni Állategészségügyi Intézet
első igazgató: dr. Hajdú Gusztáv

1951. Kaposvári Állategészségügyi Intézet,
első igazgató: dr. Szécsényi István

1953. Békéscsabai Állategészségügyi Intézet,
első igazgató: dr. Szabó János

1955. Miskolci Állategészségügyi Intézet,
első igazgató: dr. Áldásy Pál

1971. Szombathelyi Állategészségügyi Intézet,
első igazgató: dr. Nagy Béla

1977. OAI új épület

A diagnosztikai intézeti hálózatban évente megvizsgált minták száma (összes) az 1980-as években

- emlősállat hullák	27.000–30.000/év
- baromfi- és vadmadár hullák	180.000–210.000/év
- hal	6.000–8.000/év
- víruskimutatás	21.000–26.000/év
- toxikológiai és biokémiai vizsgálat	110.000–120.000/év
- szerológiai vizsgálat	660.000–790.000/év
- tejminták bakteriológiai vizsgálata	8.000–27.000/év
- takarmányminták bakt. vizsgálata	9.000–12.000/év

Intézeti kutatások

- Laboratóriumi vizsgáló módszerek fejlesztése
- Új betegségek oktanának felderítése, megelőzésük, gyógyításuk fejlesztése

1945. után

- 3300 tudományos közlemény
- 5 MTA doktora, 18 állatorvostudományok kandidátusa
- 18 Ph.D disszertáció
- 5 szakkönyv, 5 könyvrészlet
- 4 fő habilitált
- 4 fő egyetemi magántanár
- 10 c. egyetemi tanár

INFECTIOUS NECROTIC ENTERITIS OF SUCKING PIGS

I. ETIOLOGY AND PATHOLOGY

By

TH. SZENT-IVÁNYI and ST. SZABÓ

Institute of Epizootiology (Director: Prof. R. MANNINGER) of the Veterinary College, Budapest
and State Institute of Veterinary Hygiene (Director: G. HIRT), Budapest

(Received for publication November 10, 1955)

The acute infectious disease which manifests itself in the necrotic inflammation of more or less extended portions of the small intestine and is frequently accompanied by emphysema in the wall, the mesentery, or the mesenteric lymph nodes, is usually dealt with under the collective term septicaemia neonatorum. More recently it begins to be referred to separately under the name porcine dysentery because it shows a uniform picture not only in respect of its manifestations but also in that of its course and epizootic bearings. Some authors have classed it with coli dysentery believing that apart from various predispositional factors the coli bacteria were responsible for the above-mentioned intestinal lesions. On the evidence of our own investigations it appears safe to state that the syndrome should be brought into etiological relation not with the pathogenic action of the coli bacteria but with *Clostridium perfringens* type C and its toxins, respectively.

Literature

It is not within the scope of this paper to review the literature pertaining to the etiology and pathology of gastro-enteritis in young pigs. Reference is made to those findings only, few in number, which have bearings on the present investigations.

Questions concerning the aetiology of dysentery in newborn animals were taken up in the middle of the 20's by ROHONYI [1925, 1925] and ROHONYI and DETRE [1927]. The anaerobic microorganism cultured from pigs, calves and lambs, and studied in detail by BORY [1928], was named *B. zoodysentericus hungaricus*. From the description of the bacterium there is little doubt that these authors had to do with *Cl. perfringens*. It might also be that their cases included instances of the disease we are now investigating; from the data encountered in their communications the identity cannot be established with certainty.

Abroad the subject was taken up but recently. FIELD and GIBSON [1955] demonstrated a toxin in the intestinal contents of pigs that had died on the 2nd to the 10th day of life which was neutralised by *Cl. perfringens* type C antiserum. From the intestinal tract of the carcasses of the piglets, and from the feces and the skin of the teats of one of the sows, they cultured *Cl. perfringens* type C. By these investigators pathogenic changes were encountered in the small intestine, always in the jejunum only, of piglets which prior to death had displayed clinical symptoms of diarrhea; in pigs 2 to 3 days old these lesions corresponded to an acute haemorrhagic inflammation accompanied by necrosis of the mucous membrane, while in pigs 7 to 10 days old it conformed to necrosis of the mucosa and submucosa. As a prophylactic measure the said authors tried the injection of the newborns with specific antitoxic serum.

MAGYAR ÁLLATORVOSOK LAPJA

EREDETI KÖZLEMÉNYEK

A Miskolci Állategészségügyi Intézet (igazgató: Áldásy Pál dr., az állatorvostudományok kandidátusa), az Országos Állategészségügyi Intézet (igazgató: Kádár Tibor dr., az állatorvostudományok kandidátusa) és az Állatorvostudományi Egyetem Járványtani Tanszéke (tanszékvezető: Mészáros János dr. egyet. docens, az állatorvostudományok kandidátusa)

A borjak adenovírus okozta tüdő-bélgyulladás

Írta: Áldásy Pál dr., az állatorvostudományok kandidátusa, Csontos László dr. és Bartha Adorján dr., az állatorvostudományok kandidátusa

Amióta hazánkban behatóan foglalkozunk a szarvasmarhák légző- és emésztőszerveinek vírusok okozta betegségeivel, számos olyan járvánnyal találkoztunk, amelyek a klinikai tünetek, a kórbone-tani elváltozások és a betegség lefolyása tekinté-tében vírusos hasmenésnek (virus-diarrhoea) feleltek meg. Ilyen járványok során a vírusos hasmenés vírusát több alkalommal sikerült izolálnunk (8). Az utóbbi időben azonban a nagyüzemi borjúnevelőkben mind gyakrabban találkoztunk olyan megbete-gedésekkel, amelyek megjelenési formájukat ille-tően nem felelnek meg a vírusos hasmenésnek. Az ilyen esetekből a vírusos hasmenés vírusát nem si-került izolálnunk. Minthogy ez a tüdő- és bélgyul-ladásban jelentkező betegség a különféle vírusos borjúbetegségek között tapasztalataink szerint je-lenleg a legelterjedtebb, és a legtöbb veszteséget okozza, az elmúlt években a betegség kóroktanát alapos vizsgálat tárgyává tettük.

Először 1962 nyarán Miskolc környékén két gazda-ság borjúnevelőjében észleltünk egy olyan betegséget, amelyben az emésztőszervi tünetek (hasmenés) domi-náltak, s amely betegséget akkor ennek alapján vi-rusos hasmenésnek véltünk. A beteg és az elhullott állatokból azonban nem a vírusos hasmenés vírusát, hanem adenovírus-törzseket sikerült kitenyésztenünk (2). Az akkor kitenyészített 3 adenovírus-törzs kórok-tani szerepét abban az időben még nem sikerült ig-a-zolnunk. Minthogy azonban a vírusos hasmenéstől el-térő jellegű, elsősorban tüdő- és bélgyulladásban meg-nyilvánuló megbetegedések kóroktani vizsgálata során a beteg vagy az elhullott állatokból azóta újabb 78 adenovírus-törzset izoláltunk, arra a következtetésre jutottunk, hogy a borjak említett betegségének kórok-tanában az adenovírusoknak fontos szerep jut.

Rajtunk kívül csupán 1959-ben és 1960-ban szá-moltak be arról, hogy 2 adenovírus-törzset izoláltak egészséges borjak bélsarából (6, 7). Az izolált vírus-törzseknek azonban a szerzők állatkísérleteik alapján nem tulajdonítottak kórokozó szerepet. Később mások (4) számoltak be arról, hogy pontosan le nem irt légző-szervi tünetekben megbetegedett borjak vérsavójában numán 5. típusú adenovírus-antigént precipitáló el-lenanyagok megjelenését észlelték a betegség lezajlása után. Adenovírus izolálásáról azonban nem tettek em-

lítést. Szerológiai vizsgálataik alapján viszont felté-te-lezték, hogy az általuk észlelt légzőszervi megbete-gedésekben az adenovírusoknak bizonyos szerepük lehet.

Saját vizsgálatok

A betegség leírása

A betegséget elsősorban a 2 hetes — 4 hóna-pos borjakon észleltük. Ennél fiatalabb állatok leg-feljebb kivételes esetekben betegedtek meg, idő-sebb, 6—8 hónapos növényedékeken a betegség néhol előfordult.

A bántalom általában alacsony (39,5—40,5 C°-os) hőemelkedéssel, könnyezéssel és savós orrfolyással kezdődött. A betegek étvágya csökkent, majd hamarosan köhögés jelentkezett. A borjak többségében a légúti tüneteket az emésztőcsatorna megbetegedése követte, amely nyálzásban és hasmenésben (szürkésárga-zöldessárga, néha nyálkát is tartalmazó híg bélsárürítésben) nyilvánult. Máskor a hasmenés a légzőszervek megbetegedésénél né-hány nappal korábban jelentkezett. A borjak több-sége általában 1—2 hétig volt beteg. Ezalatt a kon-díció nagymértékben romlott. Az esetek többségé-ben a beteg állatok meggyógyultak. Egyes borjak-ban azonban a légzőszervi tünetek súlyosbodtak, a betegek nyújtott nyakkal és tátott szájjal, nehe-zítetten lélegeztek, és néhány napon belül elhullot-tak, vagy kényszervágásra kerültek. Az általunk megfigyelt állományokban a veszteség 5—60% kö-zött ingadozott, átlagosan kb. 10% volt. Súlyos gaz-dasági kár származott azonban a tápláltsági állapot romlásából, a fejlődésben való visszamaradásból, valamint a hetek-hónapok múlva is jelentkező, újra és újra fellobbanó tüdőgyulladások miatt történt kényszervágásokból. Több esetben viszont a bete-gek állapota gyógyszeres kezelésre, vagy pedig anél-kül is átmenetileg javult, rövidebb-hosszabb idő múlva azonban a tünetek ismét jelentkeztek, s a teljesen lesoványodott állatok elhullottak vagy kényszervágásra kerültek.

Országos Állategészségügyi Intézet (igazgató: Szentmiklóssy Csaba dr.)

A veszettség 1967 és 1986 között végzett laboratóriumi kórjelzésének tapasztalatai

Írta: **Mocsári Endre dr.**, az állatorvostudomány kandidátusa

ÖSSZEFOGLALÁS

A szerző az Országos Állategészségügyi Intézetben 20 év alatt végzett vizsgálatok tapasztalatait foglalja össze. Az immunfluoreszcens (IF) vizsgálatot és a kísérleti egérfertőzést a WHO ajánlásainak figyelembevételével, standard módszer szerint végezték. Hasznos háziállatok és a rókától eltérő fajú vadon élő állatok esetében a negatív eredményű IF-vizsgálat után minden esetben egyéb laboratóriumi (kórbonctani, kórszövetani, bakteriológiai, virológiai) vizsgálatot is végeztek.

A különböző fajú 17 527 állat vizsgálata során 7007 veszettségi esetet állapítottak meg (1. táblázat). A fertőzött agyvelők — szükség szerint kórszövetani vizsgálat alapján célzottan megismételt — IF-vizsgálata 6960 esetben (az esetek 99,33%-ában) volt pozitív. A kísérleti állatoltás és IF-vizsgálat eredményét összehasonlítva az eredmények egyezése mind a pozitív, mind pedig a negatív (összesen 3308) agyvelők esetében megközelítette a 99%-ot (2. táblázat). A csak kísérleti állatoltással felderített 47 eset állatfajomkenti megoszlását és a pozitív esetekhez viszonyított gyakoriságát a 3. táblázat tartalmazza. Az egyéb laboratóriumi, elsősorban virológiai vizsgálatok pozitív eredménye (4. táblázat) jelentős mértékben segítette a veszettség megbízható kizárását.

РЕЗЮМЕ

Мочару, Е.: ОПЫТ ЛАБОРАТОРНОЙ ДИАГНОСТИКИ БЕШЕНСТВА В ГОДАХ 1967—1986

Резюмируются исследования 20 лет в Государственном зооанитарном институте. Иммунофлуоресцентные исследования (ИФ) и экспериментальное заражение мышей проводили стандартным способом согласно рекомендации ВОЗ. За исключением случаев бешенства сельскохозяйственных животных и лисиц, то есть при подозрении бешенства у диких животных других видов, при отрицательной ИФ пробе всегда проводились и другие лабораторные (патолого-анатомические, патогистологические, бактериологические, вирусологические) исследования.

При изучении 17 527 животных разных видов бешенство констатировано у 7007 голов (Табл. 1). ИФ изучение мозгов — при необходимости из-за результата патолого-анатомического исследования — направлено повторное таковое в 6960 случаях (99,33%) дало положительный результат. Сравние результаты экспериментальной инфекции животных и ИФ их совпадение как в случаях положительных мозгов, так и в случаях отрицательных таковых (всего 3308 штук), тоже были близки 99%-ам (Табл. 2). Таблица 3 содержит только распределение по видам 47 случаев бешенства, диагностированного только экспериментальным заражением и их соотношение к положительным случаям. Положительные результаты других, особенно вирусологических исследований в сильной степени помогло в надежном исключении наличия бешенства (Табл. 4).

SUMMARY

Mocsári, E.: EXPERIENCES OF THE LABORATORY DIAGNOSIS OF RABIES, CARRIED OUT BETWEEN 1967 AND 1986

Twenty years experiences gained at the Central Veterinary Institute, Budapest are summarized. Fluorescent antibody (FA) and mouse inoculation tests were carried out by a standard technique, considering the technical recommendations of WHO. After a negative FA test result, other laboratory (pathological, histological, bacteriological, virological) examinations were also carried out in case of domestic animals and wildlife other than fox.

Of the examination of 17,527 brains of different animal species, 7007 rabies cases were confirmed (Table 1). FA examination of infected brains — when required even after histological orientation — detected 6960 cases (99.33%). Results of parallel examinations of 3308 brains by FA technique and mouse inoculation test showed a nearly 99% correlation in both the positive and negative cases (Table 2). Distribution according to animal species of 47 rabies cases, diagnosed only by mouse inoculation test, and their frequency as compared to the positive cases are shown in Table 3. Positive results of other laboratory, mainly virological examinations (Table 4) helped to reliably exclude rabies.

ZUSAMMENFASSUNG

Mocsári, E.: LABORATORIUMSDIAGNOSTIK VON TOLLWUT: IM ZEITRAUM 1967—1986 GESAMMELTE ERFAHRUNGEN

20 Jahre Erfahrungen im Veterinärmedizinischen Zentralinstitut, Budapest werden überblickt. Man arbeitete nach der Immunfluoreszenztechnik (IF) und der experimentellen Mäuseinfektion, nach einer Standardmethode, den WHO-Empfehlungen entsprechend. Wo der IF-Test in Nutz- bzw. in wildlebenden Tieren — Füchse ausgenommen — negativ ausgefallen ist, dort führte man in allen Fällen auch sonstige (pathologisch-anatomische, pathohistologische, bakteriologische, virologische) Laboratoriumsuntersuchungen.

Szabó István dr. c. egyet. tanár

Átszervezések és leépítések az intézeti hálózatban 1987-től

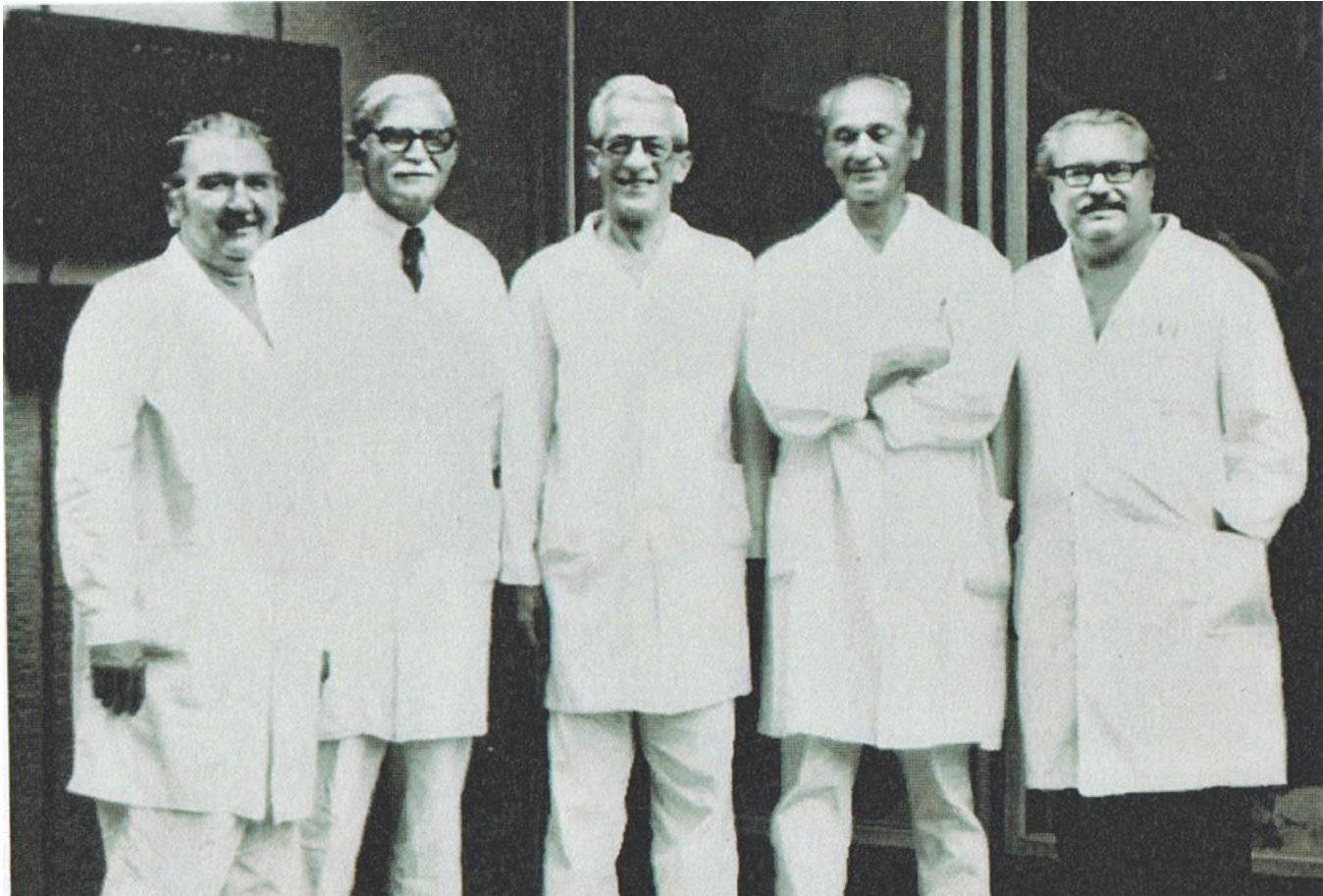
- 1987.** Az OÁI központi irányításával 38 év óta eredményesen működő egységes intézeti hálózatot MÉM (Dénes Lajos, Glózik András) döntéssel megszüntették.
Az OÁI, az Állatgyógyászati Oltóanyag- és Gyógyszerellenőrző Intézettel a MÉM Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Szolgálat (ÁÉSZ) részévé vált.
Az öt területi intézet a megyei állategészségügyi állomások szervezetébe került.
- 1988.** Az öt területi állategészségügyi intézet ugyancsak az ÁÉSZ fennhatósága alá került.
- 1992.** Az ÁÉSZ-t megszüntették
- 1990-es** évek közepén újabb átszervezések
- 2000.** Az FM megszüntette (bezárta) a Miskolci, a Szombathelyi és a Békéscsabai Intézetet.

Átszervezések és leépítések az intézeti hálózatban

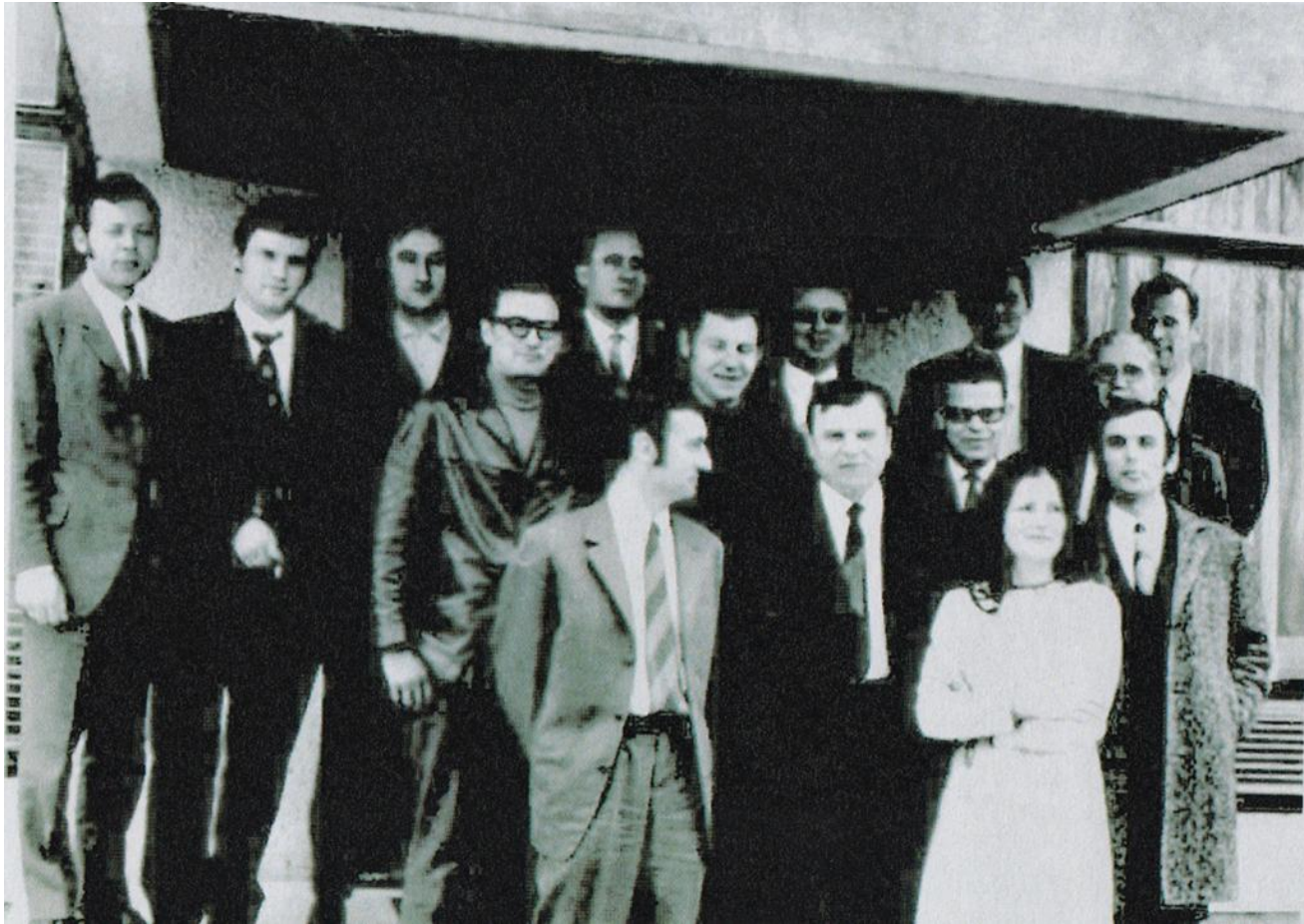
- 2004.** A megmaradt Debreceni és Kaposvári Állategészségügyi Intézetek önállóságát megszüntették, és az OÁI alá rendelték.
- 2007.** Megalakult a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (MGSzH). Az OÁI nevét MGSzH Központ Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság (ÁDI)-ra változtatták. A három megmaradt intézetben (OÁI, Debrecen, Kaposvár) osztályok megszüntetése, létszámcsökkentések.
- 2012.** Megalakult a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal, amelynek egyik szervezeti egysége lett – további létszámcsökkentések után - az Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság (a volt OÁI, valamint a volt Debreceni és Kaposvári intézet) (NÉBIH ÁDI)

Jelenlegi név: NÉBIH ÁDI

Főhajtás az 1928-ban létesített
Országos Állategészségügyi Intézet
alapítói és az intézeti hálózat mindenkori
dolgozóinak (állatorvosok, asszisztensek)
szakismerete és odaadó munkája előtt.

Osztályvezetők az OÁI-ben a 70-es években
Szemerédy Gy., Szabó I., Héjj L., Csontos L., Dobai S.

Kórboncnokok az intézetekből
a 70-es években

Igazgatói értekezlet résztvevői a 70-es években

Áldásy Pál (Miskolc), Vörös Lajos gazdasági vezető (Bp.),
 Hódy András (Kaposvár), Ványi András (Bp.), Szabó István (Bp.),
 Hengl Rezső (Debrecen), Prokopovitsch Ottó (Békéscsaba)
 A képről hiányzik Nagy Béla (Szombathely) – a kép készítője

"Időszerű életszinvonal politikai
kérdések."- címen Szakolczai dr
tart előadást pénteken (11.9)
reggel 1/2 8-kor a Klubban...

Minden érdeklődőt szeretettel
várunk!

A VI-dik 5 éves terv irányelveiről
Szokolczai dr.
előadást tart XII.16 (szerdán)
1/2 8-kor a klubban!

Ételmiség, történelem, társadalom
címen Szakolczai dr. előadást tart
a Clubban szerdán (18) reggel
12-10x!

A Team a kiknek köszönhető, hogy
a gyöngyös
és a délibáb
eltűnt a
Hostonágyi
kórházról...

Köszönöm a megtisztelő figyelmet!

